

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D. a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobkyně: **M. F.,**
bytem X,
zastoupena advokátem JUDr. Milošem Fiedlerem,
se sídlem U Sluncové 666, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2020, č. j. 155248/2019/KUSK,

takto:

- I. Žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby se zamítá.
- II. Žaloba se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Zaplacený soudní poplatek bude vrácen z účtu K. s. v P. do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 30. 4. 2020 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2020, č. j. 155248/2019/KUSK, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí M. ú. P. ze dne 21. 10. 2019, č. j. MeUPB 99938/2019/OŽP/Dum (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo uděleno povolení k nakládání s vodami spočívající v odběru podzemní vody podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“) a současně s tím byl schválen záměr stavby vodního díla vrtané studny podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve spojení s § 15 odst. 1 vodního zákona.
2. Předmětná žaloba je žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odstavce 4 téhož ustanovení

zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.

3. Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 věty první téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
4. Podle vyjádření žalobkyně ze dne 6. 5. 2020 jí bylo žalobou napadené rozhodnutí doručeno dne 3. 2. 2020. Tento den je pak zapotřebí považovat za den oznámení dotčeného rozhodnutí žalobkyni ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců bylo tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí pondělí 3. 2. 2020, dvouměsíční lhůta pro podání žaloby počala plynout v úterý 4. 2. 2020 a skončila v pátek 3. 4. 2020.
5. Pro zachování lhůty k podání žaloby tudíž bylo třeba, aby žalobkyně žalobu nejpozději dne 3. 4. 2020 předala soudu nebo jemu zaslala prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předala orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobkyně neučinila, neboť její zástupce zaslal žalobu soudu prostřednictvím datové schránky až dne 30. 4. 2020, jak vyplývá ze záznamu o ověření elektronického podání založeného na č. 1. 29 soudního spisu, tj. po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Lhůta pro podání žaloby tedy nebyla zachována.
6. Žalobkyně žádá o prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby podle § 3 zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastníci se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu (dále „zákon o opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie“).
7. Žádost o prominutí zmeškání lhůty v řízení před soudem jednajícím a rozhodujícím ve správním soudnictví je podle § 3 odst. 2 zákona o opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie třeba podat do dvou týdnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující učinění úkonu, a je třeba s ní spojit i zmeškaný úkon. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než dva týdny po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.
8. Usnesením V. Č. r. č. 69/2020 Sb. byl v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti Č. r., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ústavní zákon o bezpečnosti“), vyhlášen pro území Č. r. z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaný jako SARS CoV-2) nouzový stav od 14.00 hodin dne 12. 3. 2020 na dobu 30 dnů. Usnesením č. 156/2020 Sb. V. prodloužila nouzový stav do 30. 4. 2020 a usnesením č. 219/2020 Sb. do 17. 5. 2020. Žádost o prominutí zmeškání lhůty podanou spolu s žalobou dne 30. 4. 2020 soud proto posoudil jako včasnou.

9. Podle § 3 odst. 1 zákona o opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie, zmeškala-li osoba v řízení před soudem jednajícím a rozhodujícím ve správním soudnictví lhůtu k provedení úkonu
z vážného omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které této osobě znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, promine soud zmeškání této lhůty podle § 40 odst. 5 soudního řádu správního i v případech, ve kterých to zákon jinak vylučuje.
O prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud, který je příslušný k projednání zmeškaného úkonu a rozhodnutí o něm.
10. Z výše uvedeného ustanovení vyplývá, že prominutí zmeškání lhůty není automatickou reakcí soudů na existenci mimořádného opatření, nýbrž je zapotřebí v každém jednotlivém případě tvrdit a osvědčit, že žadateli bylo mimořádným opatřením provedení zmeškaného úkonu „znemožněno nebo podstatně ztíženo“. Žadatel je tedy povinen tvrdit a osvědčit skutečnosti, které nasvědčují tomu, že omezení plynoucí z mimořádného opatření měly na jeho možnost provést zmeškaný úkon zásadní dopad.
11. Žalobkyně uvádí, že důvodem zmeškání lhůty pro podání žaloby bylo nařízené omezení pohybu osob v souvislosti s epidemií koronaviru SARS CoV-2. Dále uvádí, že se léčí s histaminovou intolerancí, v důsledku čehož má sníženou imunitu. Snažila se omezit sociální kontakt a necestovala po P. ani jinam, mimo jiné i z obavy o své zdraví. Její advokát JUDr. Miloš Fiedler pracoval v omezeném režimu a nemohla ho zastihnout na adrese jeho sídla.
12. V. usnesením ze dne 15. 3. 2020, č. 85/2020 Sb., o přijetí krizového opatření (dále jen „usnesení v. o omezení svobody pohybu“), zakázala s blíže specifikovanými výjimkami volný pohyb osob na území celé Č. r. Toto usnesení v. bylo zrušeno usnesením v. ze dne 23. 3. 2020, č. 126/2020 Sb. Tímto usnesením zároveň v. vzala na vědomí mimořádné opatření M. z. ze dne 23. 3. 2020, č. j. MZDR 12745/2020-1 (dále jen „mimořádné opatření o omezení svobody pohybu ze dne 23. 3. 2020“), kterým bylo prodlouženo omezení volného pohybu osob až na výjimky a kterým bylo nařízeno omezení pohybu na veřejně dostupných místech a omezení kontaktů, a to na dobu do dne 1. 4. 2020 do 6:00 hod. Mimořádné opatření o omezení svobody pohybu ze dne 23. 3. 2020 bylo nahrazeno mimořádným opatřením ze dne 30. 3. 2020, č. j. MZDR 12745/2020-4/MIN/KAN, které bylo účinné až do dne 3. 4. 2020.
13. Soud předně podotýká, že dvouměsíční lhůta pro podání žaloby počala žalobkyni plynout v úterý 4. 2. 2020, tedy více než pět týdnů před přijetím mimořádných opatření o omezení pohybu dne 15. 3. 2020. Žalobkyně uvádí, že po přijetí mimořádných opatření omezila cestování po P.
a že svého právního zástupce nezastihla na adrese jeho sídla. Netvrdí však, že by se svým právním zástupcem nemohla být nadále v kontaktu prostřednictvím telefonu, elektronické pošty či jiných forem elektronické komunikace. Ve vztahu k omezení svého právního zástupce JUDr. Miloše Fiedlera pouze uvádí, že tento pracoval v omezeném režimu. To však samo o sobě nelze považovat za omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující podání žaloby. JUDr. Miloš Fiedler zastupoval žalobkyni již ve správním řízení, a to v prvním i ve druhém stupni, a byl tak s projednávanou věcí seznámen. V období od 4. 2. 2020 do 14. 3. 2020 nebyl ve vypracování a podání žaloby nijak omezen. Mimořádná opatření zakazující volný pohyb osob v období

od

15. 3. 2020 do 3. 4. 2020 obsahovala výjimku pro cesty do zaměstnání a k výkonu podnikatelské nebo jiné obdobné činnosti, tedy i pro cesty k činnosti advokáta. Žalobkyně neuvádí, jak konkrétně byl JUDr. Miloš Fiedler opatřeními k omezení pohybu osob v období od 15. 3. 2020 do 3. 4. 2020 ve vypracování a podání žaloby omezen. Soud je toho názoru, že vzhledem k účasti JUDr. Miloše Fiedlera ve správním řízení a jeho znalosti projednávané věci (pro které nebylo nezbytné např. nahlížet do správního spisu za účelem seznámení se s jeho obsahem), nebylo pro podání žaloby nutné nikam cestovat. Porada se žalobkyní mohla být snadno uskutečněna prostřednictvím telefonické či elektronické komunikace, samotné podání žaloby pak bylo možné učinit prostřednictvím datové schránky, jak JUDr. Miloš Fiedler nakonec ostatně také učinil. Žalobkyně ve svém podání netvrdí žádné skutečnosti, pro které by příprava a podání žaloby nemohly shora uvedeným „distančním“ způsobem proběhnout.

14. Soud ze shora uvedených důvodů neshledal, že by mimořádná opatření při epidemii žalobkyni znemožňovala nebo podstatně ztěžovala včasné podání žaloby, a proto žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby nevyhověl.
15. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že žalobkyně podala žalobu opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání, jejíž zmeškání soud neprominul. Proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu pro opožděnost odmítl. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
16. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl rovněž o vrácení žalobkyní zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek žalobkyni vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.]

Proti výrokům II. – IV. tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. května 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu